

gøre opmærksom paa, at jeg tror ikke, det er med Rette, man kritiserer specielt Landkommunerne med Hensyn til Anvendelsen af den nugældende Dyrtidslov. I øvrigt er det ogsaa mit Partis og mit personlige Ønske, at Dyrtidslovens Bestemmelser, saaledes som de nu vil blive formet, maa blive anvendt i saa stor Udstrækning som muligt, og at man overalt, hvad enten det sker gennem Foranstaltninger, som træffes direkte af Kommunalbestyrelserne, eller Foranstaltninger, som træffes gennem Hjelpekasserne, vil søge at raade Bod paa de Vanskeligheder, som Dyrtiden har skabt ogsaa for mange, som ikke kan komme ind under Begrebet „mindre bemidlede“.

Den højtærede Minister gjorde ved Forelæggelsen opmærksom paa, at Bestemmelserne i § 2, der drejer sig om de Foranstaltninger, som kan træffes af en Kommune, og som kommer alle Kommunens Beboere, ogsaa de mere velstillede, til gode, er formede lidt anderledes, og at der navnlig er foretaget den Forandring, at der til saadanne Foranstaltninger ogsaa skal kunne ydes et Statstilskud, som skal svare til $\frac{1}{3}$ af det Beløb, Kommunen har anvendt efter denne Paragraf, medens i øvrigt Statstilskuddet er foreslaaet at skulle være $\frac{2}{3}$ af de Udgifter, som er en Følge af Foranstaltninger i Henhold til § 1. Medens vi fra vor Side ikke har nogen Indvending at gøre mod selve § 2, om end der maa ske kunde være nogen Grund til at gøre opmærksom paa, at det vel ikke i og for sig var saa nødvendigt at lade Amtskommunen komme med ind deri, nærer vi overordentlig stor Betænkelse ved, at der af Statskassen skal ydes et Tilskud til saadanne Foranstaltningers Gennemførelse, som kommer ogsaa de mere velstillede eller rettere sagt alle Kommunens Beboere til gode. Vi kan ikke rigtig erkende, at det er en Opgave for Staten at bidrage til, at velstillede i den enkelte Kommune kan faa billige Varer, enten det er Flæsk, Brød, Kartofler eller hvad det nu kan være. Der var allerede i Fjor megen Forhandling herom. Jeg havde det Indtryk, at man i Udvalget, og ogsaa paa Rigsdagen, mente, at for saa vidt saadanne Foranstaltninger skal gennemføres — og de er i høj Grad gennemførte, til en vis Grad for Brødets Vedkommende, men ogsaa paa andre Omraader — skal de gennemføres som Landsforanstaltninger, d. v. s. ved Statens Initiativ, men hvor det drejer sig om særlige Foranstaltninger, som kun gælder for en enkelt eller nogle enkelte

Kommuner, der maa de enkelte Kommuner, som træffer disse Foranstaltninger, selv skaffe de nødvendige Midler dertil.

Ministeren gjorde opmærksom paa, at der i § 4 er optaget et af de Stridspunkter, vi ogsaa havde for i Fjor, nemlig den Bestemmelse, der gaar ud paa, at Indenrigsministeren, hvor der af en Kommunalbestyrelse ønskes en Foranstaltning, der efter sin Natur helst ogsaa skal omfattes af Nabokommunen, skal have Bemyndigelse til at paabyde, at Nabokommunen eller maaske flere Nabokommuner skal gennemføre disse Foranstaltninger, selv om vedkommende Kommunalbestyrelser ikke er villige dertil. Mit Parti er fremdeles imod en saadan Bemyndigelse for Ministeren. Jeg kan ikke se, at man med nogen Ret kan paalægge en Kommunalbestyrelse at skulle gennemføre en Foranstaltning, den ikke anser for nødvendig, ene og alene af Hensyn til, at den anden Kommunalbestyrelse maatte ønske det. Vi mener, at der i Slutningen af § 4, sidste Punktum, er givet den fornødne Sikkerhed for, at der altid vil kunne træffes Bestemmelser, hvorefter de Foranstaltninger, som en Kommune gennemfører, ikke kommer en Nabokommunes Beboere til gode. Derfor synes vi, man maatte kunne blive staaende ved, at Ministeren fik den fornødne Bemyndigelse til at fastsætte de Bestemmelser, som er nødvendige for, at de Foranstaltninger, der træffes i den ene Kommune, ikke skal komme nogen anden Kommunes Beboere til gode.

Med Hensyn til Statstilskuddet — jeg holder mig nu altsaa alene til den Del af Statstilskuddet, der skal gaa til de Foranstaltninger, som gennemføres i Henhold til § 1 — har Ministeren foreslaaet, at det skal ydes som en Kvotadel af det samlede Beløb, der i Kommunen er blevet anvendt. Vi har fra vor Side al Grund til at være tilfredse med, at Ministeren i Aar har taget dette Standpunkt. Venstre havde Lejlighed til som Mindretal i Betænkningen i Fjor at udtrykke vor Betænkelse ved at gaa bort fra det, som Ministeren havde foreslaaet i Fjor, og gaa til et forlods Tilskud af Statskassen til alle Kommuner, saa vi kan ikke have noget at indvende imod, at man nu foreslaar at sætte Beløbet i Forhold til, hvad der anvendes, altsaa sætter det Beløb, Statskassen yder, i Forhold til, hvad der anvendes af Kommunerne. Om denne Kvotadel, $\frac{2}{3}$, er rigtigt valgt, kan der altid diskuteres om, altsaa om, hvorvidt Staten skulde yde noget mindre og Kommunen noget mere.